

[Holger Eriksen.]

stærkest. Derimod opfatter jeg det ingenlunde som en principerklæring om, at grundbeskatningen aldrig kan blive højere i fremtiden.

Et andet motiv har været ønsket om at få bygnings skylden fikseret for landkommunerne og for amtskommunerne på samme måde, som det allerede er sket for bykommunerne. Jeg kan udtale min glæde over det initiativ, der her er taget. Allerede da man foretog fikseringen og den gradvise aftrapning for ejendommene i byerne, var det klart, at det samme måtte ske for de øvrige ejendomme. Det skyldtes ikke nogen lapsus, at det ikke kom samtidig, men simpelt hen den omstændighed, at det rent praktisk ikke kunne gennemføres uden i forbindelse med en revision af amtsbeskatningen.

Jeg kan tilføje, at lige så rimeligt, som jeg mener det er, at man må betale afgift til samfundet for den grundværdi, man beslaglægger, lige så umoralsk er det at kræve skat af bygningsværdierne. Det er meget tilfredsstillende, at alle bygnings skatter nu gradvis afskaffes i løbet af 28 år.

Hvad forslaget i øvrigt angår, betyder det groft sagt, at amterne i fremtiden efter fradrag af, hvad den fikserede ejendoms skyld indbringer, kun skal udskrive halvdelen af deres udgifter som grundskyld, og da ejendomsskylden er fikseret, har amterne ikke mere nogen indflydelse på den. De kan, således som det er anført, betragte den som en renteindtægt. Det med halvdelen må dog tages med visse modifikationer. For det første må den amtskommunale grundskyld ikke overstige 14 promille, selv om man derved ikke når op på halvdelen. Det spiller ingen rolle i første omgang, men det kan, som den højtærede minister har omtalt, komme til at betyde noget, når ejendomsskylden aftrappes. For det andet bevares statens tilskud til nedsættelse af landbrugsejendommenes skat uforandret. For skatteåret 1959-60 var amternes samlede udskrivning på grundskyld bortset fra dette tilskud 147,7 mill. kr., hvoraf de 99,9 mill. kr. ville være faldet på landbrugsejendomme, men takket være det nævnte tilskud blev det sidste tal reduceret til 73,7 mill. kr.

Landbrugets reduktion i forhold til andre

grundbesiddere blev altså 34 procent; hvis forslaget havde været gennemført, ville amternes grundskyld have været 73,9 mill. kr., hvoraf landbrugets part skulle være 49,4 mill. kr., men derfra ville gå stats tilskuddet på 25,2 mill. kr., og det, der faldt på landbruget i alt, ville altså blive 24,2 mill. kr. Det betyder en reduktion i forhold til andre grundbesiddere på 51 pct.

Man vil deraf se, at statstilskuddet nu procentuelt får betydelig større vægt end tidligere. Det fremgår også af de faktiske tal. For ejere af landbrugsejendomme ville grundskatten være dalet fra 73,7 mill. kr. til 24,2 mill. kr. eller mere end to tredjedele. For andre grundbesiddere ville den være dalet fra 47,8 mill. kr. til 24,5 mill. kr. eller kun med ca. halvdelen. Det faktiske tal bliver dog noget anderledes, idet faldet i landbrugets forrentningsprocent er så stort, at det vil sætte statstilskuddet op med et eller andet beløb. Hvis man tænkte sig, at forrentningsprocenten havde været så lav, at lovens maksimum bliver gældende, hvilket den altså absolut ikke bliver i dette tilfælde, og hvis man i øvrigt tænkte sig, at skatteudskrivningsbehovet var uændret, ville landbrugets ydelse efter det foreliggende forslag dale til ca. 5 mill. kr.

Man vil af det anførte se, at forslaget betyder en vidtgående imødekommelse af de ønsker, oppositionen har fremsat, og på flere punkter går det i virkeligheden langt videre. Jeg må dog i denne forbindelse alvorligt advare imod på noget tidspunkt at afskaffe den rest af amtskatterne, der bliver tilbage, også ud fra det synspunkt, at det ville være uheldigt at have en administrerende myndighed, der var helt uden ansvar for fremskaffelse af dækning af de udgifter, som den foranledigede.

De udgifter, amterne således frigøres for, overvælttes på kommunerne, således at den ene halvdel fordeles i henhold til skatteansættelserne uden forhøjelser eller nedsættelser, altså uden hensyntagen til børne-, hustru- eller personlige fradrag, medens den anden halvdel fordeles på grundlag af grundværdierne, hvormed dog ikke være sagt, at den oprkræves som en grundskat, idet grundskyldpromillen ikke kan være under 12, dog ikke ubetinget, og absolut ikke kan være over 35.

I de kommuner, hvor man fastsætter